

Pasin Palstat - viikko 15

"ME OLEMME VALMIINA JA SURMAAMME HÄNET, ENNEN KUIN HÄN EHTII PERILLE." Apt.23:12-22

SALALIITTO PAAVALIA VASTAAN

Juonittelu ja kieroilu kuuluvat aina "tuhanten juonten mestarille" - hänen vastustaessaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja Hänen seurakuntaansa. Kun sielunvihollinen saa hallita uskonnollista ihmistä, he yleensä menevät äärimmäisyyksiin pahuudessaan. Onkin sangen kummallista, että itseään jumaliksi pitävät ihmiset ajautuvat niin pimeään sokeuteen, että ovat jopa jumalattomia pahempia!

Jälleen kerran Paavalin elämä on veitsenterällä. Juutalaiset olivat niin varmoja Paavalin surmaamisen onnistumisesta, että he sälyttivät yllensä kirouksen, elleivät saisi tapettua Paavalia. Miten noloa ja halveksittavaa olikaan heidän kannaltaan, kun Paavali jälleen kerran pääsi liivahtamaan heidän käsistään. Jumalaa vastaan taisteleva johtaa aina häpeään - ennen pitkää.

"Ja nyt minä sanon teille: pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa; mutta jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan." Apt.5:38-39

Apt.23:12. Aamulla juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoinvat, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat tappaneet Paavalin.

"Tällainen valalla vannoen tehty salaliitto tiesi lupauksen rikkojalle Jumalan vihan alaiseksi joutumista. "Vannoivat valan (anathematidzō)" on Mark 14:71:ssä käännetty 'sadatella itseään', ja sana merkitsee oikeastaan 'sitoutua kirouksen uhalla'. Elleivät he kuitenkaan täyttäneet lupaustaan, heillä oli se »varaventiili», että rabbiinit voivat vapauttaa heidät valasta. Tietyissä olosuhteissa juutalaiset pitivät murhaa oikeutettuna ja vanhurskaana tekona. Jos ihminen oli vaaraksi yleiselle moraalille ja muiden hengelle, ei hänen surmaamistaan pidetty tuomittavana tekona. Tällainen vala on hepreaksi "herem". »Jumala minut kirotkoon, ellen tätä tee.»" [Novum]

13. Tässä hankkeessa oli mukana yli neljäkymmentä miestä.

14. He menivät ylipappien ja kansan vanhimpien luo ja sanoivat: "Me olemme pyhästi vannoneet, ettemme pane mitään suuhumme, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.

"Ylipappien ja vanhimpien olisi tietenkin pitänyt estää heitä tekemästä tällaista, mutta ilmeisesti hekin olivat uskonnollisen kiihkon sokaisemia ja osallistuivat näin heidän syntiinsä." [Novum]

15. Esittäkää te nyt koko neuvoston nimissä komentajalle, että hän lähettäisi Paavalin luoksenne. Sanokaa, että haluatte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Me olemme valmiina ja surmaamme hänet, ennen kuin hän ehtii perille."

"Tilanne antaa dramaattisella voimalla välähdyksen siitä elinympäristöstä, jossa Jerusalemin kristittyjen seurakunta kasvoi ja kypsyi." [Novum]

16. Paavalin sisarenpoika sai kuitenkin tietää väijytyksestä. Hän meni kasarmiin, pääsi Paavalin puheille ja kertoi hänelle asiasta.

"Tämä on Raamatun ainoa maininta Paavalin lähiomaisista. Luultavasti sisar asui Jerusalemissa, mutta sisarenpoika on voinut olla siellä myös opiskelemassa. Poika sai käydä Paavalin luona, koska tämä oli edelleen vain tutkintovankeudessa. Juonen piti luonnollisesti pysyä salassa, mutta se oli jokseenkin mahdotonta, kun oli kyse yli neljästäkymmenestä kiihkoilijasta. Liian monet tiesivät hankkeesta." [Novum]

17. Paavali kutsui yhden sadanpäälliköistä luokseen ja sanoi: "Vie tämä nuori mies komentajan luo. Hänellä on komentajalle viesti."

"Nuorukainen osoitti rohkeutta ja päättäväisyyttä vihdessä tiedon enolleen. Hänenkin henkensä olisi ollut vaarassa, jos Paavalin vastustajat olisivat saaneet tietää asiasta. Kannattaa panna merkkejä, miten arvokkaasti Paavali esiintyy sekä tässä että muissa tilanteissa vankeutensa aikana. Ja yhtä huomionarvoista on hänen herättämänsä kunnioitus. Sitä ei voida selittää pelkästään Rooman kansalaisuudella. Sama käy selvästi ilmi merimatalla Roomaan." [Novum]

18. Sadanpäällikkö otti nuorukaisen mukaansa, vei hänet komentajan luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja

pyysi tuomaan tämän nuoren miehen sinun puheillesi. Hänellä on sinulle jotakin asiaa." 19. Komentaja otti nuorukaista kädestä, vei hänet syrjään ja kysyi: "Mitä asiaa sinulla on minulle?"

"On vaarallista paljastaa fanaattisten ihmisten murhasuunnitelmia. Klaudius Lysiaasta annetaan tässä myönteinen kuva. Ks. j. 27. Hän vei nuorukaisen erilleen, ettei kukaan olisi kuullut, mistä he puhuivat. Se osoittaa, että hän otti pojan puheet todesta." [Novum]

20. Tämä vastasi: "Juutalaiset ovat sopineet, että he pyytävät sinua tuomaan Paavalin huomenna Suuren neuvoston istuntoon, jotta muka voisivat ottaa tarkemmin selvää hänen asiastaan.

"Koska tunnelma edellispäiväisen mellakan jälkeen oli varmasti jo rauhoittunut, roomalaiset olisivat epäilemättä suostuneet heidän ehdotukseensa, ellei Paavalin sisarenpoika olisi tullut tuomaan tietojaan. Koko neuvosto oli ilmeisestikin sopinut, että Paavalia pyydetäisi-

siin paikalle, mutta luultavasti fariseukset eivät tienneet murhasuunnitelmasta mitään." [Novum]

21. Älä suostu siihen. Yli neljäkymmentä miestä heidän joukostaan on järjestänyt väijytyksen. He ovat vannoneet, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat surmanneet Paavalin. He ovat valmiina ja odottavat vain, että annat suostumuksesi." 22. Komentaja sanoi sisarenpojalle: "Älä kerro kenellekään, että olet paljastanut hankkeen minulle." Sitten hän lähetti nuorukaisen pois.

"Klaudius Lysias oivalsi heti tilanteen vaarallisuuden, eikä epäillyt hetkeäkään pojan sanoja. Pällikkönä hän oli vastuussa Rooman kansalaisen hengestä. Nyt oli välttämätöntä toimia ripeästi ja tehdä vastaveto juutalaisten viekkaille suunnitelmalle. Siksi oli ensiarvoisen tärkeätä, ettei hänen keskustelunsa pojan kanssa tulisi tietoon. Jo se, että tämä oli puhunut kasarmin päällikön kanssa, riitti herättämään epäilyksiä. Sen vuoksi asia oli ehdottomasti pidettävä salassa." [Novum]

